

Datum van inontvangstneming : 16/09/2021

Zaak C-470/21

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

30 juli 2021

Verwijzende rechter:

Conseil d'État (Frankrijk)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

5 juli 2021

Verzoekende partijen:

La Quadrature du Net

Fédération des fournisseurs d'accès à Internet associatifs

Franciliens.net

French Data Network

Verwerende partijen:

Premier ministre

Ministère de la Culture

[omissis]

FRANSE REPUBLIEK

IN NAAM VAN HET FRANSE VOLK

VERENIGING LA QUADRATURE DU NET en anderen

[omissis]

Conseil d'État (hoogste bestuursrechter, Frankrijk), afdeling bestuursrechtspraak

[omissis]

Gelet op de navolgende procedure:

[omissis] [D]e verenigingen La Quadrature du Net, French Data Network, Franciliens.net en Fédération des fournisseurs d'accès à internet associatifs verzoeken de Conseil d'État:

1°) over te gaan tot nietigverklaring, wegens bevoegdheidsoverschrijding, van het stilzwijgende besluit waarbij de Premier ministre (eerste minister, Frankrijk) hun verzoek heeft afgewezen dat strekte tot intrekking van décret n° 2010-236 relatif au traitement automatisé des données à caractère personnel autorisé par l'article L. 331-29 du code de la propriété intellectuelle dénommé "Système de gestion des mesures pour la protection des œuvres sur internet" [decreet nr. 2010-236 van 5 maart 2010 betreffende de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens die bekendstaat onder de benaming „Systeem voor het beheer van maatregelen voor de bescherming van werken op het internet” en die wordt toegestaan door artikel L. 331-29 van de code de la propriété intellectuelle (wetboek van intellectuele eigendom)] van 5 maart 2010 (hierna: „decreet nr. 2010-236”);

2°) de eerste minister te gelasten dit decreet in te trekken [omissis];

3°) [de kosten] ten laste van de Staat te brengen [omissis].

Zij betogen dat:

- [omissis] [Eerste middel inzake schending van het nationale recht]
- [omissis] [Tweede middel inzake schending van het nationale recht]
- het bestreden besluit in strijd is met verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming), artikel 15 van richtlijn 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 juli 2002 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie (richtlijn betreffende privacy en elektronische communicatie), en de artikelen 7, 8, 11 en 52 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, omdat het decreet en de bepalingen die er de wettelijke grondslag van vormen de toegang tot verbidingsgegevens op onevenredige wijze toestaan voor niet-ernstige overtredingen, zonder dat voorafgaandelijk een toetsing wordt verricht door een rechter of een autoriteit die waarborgen inzake onafhankelijkheid en onpartijdigheid biedt en zonder dat het decreet voorziet in een rechtsmiddel.

[omissis] [D]e ministre de la culture (minister van Cultuur, Frankrijk) concludeert primair dat ambtshalve akte wordt verleend van het feit dat verzoekende verenigingen afstand van instantie hebben gedaan, en subsidiair dat het verzoek

wordt afgewezen. Volgens de minister van Cultuur zijn de door verzoeksters aangevoerde middelen ongegrond.

[omissis]

Gezien:

- [omissis]
- Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: „Handvest”);
- richtlijn 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 juli 2002 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie (richtlijn betreffende privacy en elektronische communicatie) (hierna: „richtlijn 2002/58”);
- verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (hierna: „AVG”);
- de code de la propriété intellectuelle (hierna: „CPI”);

[omissis] [Bepalingen van nationaal recht die voor de prejudiciële verwijzing niet van belang zijn]

[omissis] [Overwegingen betreffende de procedure]

Overwegende hetgeen volgt:

- 1 [omissis] [Verzoeksters] verzoeken de Conseil d’État over te gaan tot nietigverklaring, wegens bevoegdheidsoverschrijding, van het stilzwijgende besluit waarbij de eerste minister hun verzoek heeft afgewezen dat strekte tot intrekking van decreet nr. 2010 236.

Bepalingen die van toepassing zijn op het geding:

- 2 Op grond van artikel L. 336-3 CPI moet degene die toegang heeft tot openbare online communicatiediensten ervoor zorgen dat deze toegang niet wordt gebruikt voor doeleinden van reproductie, weergave, terbeschikkingstelling of mededeling aan het publiek van door een auteursrecht of naburig recht beschermde werken of voorwerpen zonder toestemming van de betrokken rechthebbenden, wanneer deze toestemming wordt vereist. Binnen de Haute autorité pour la diffusion des œuvres et la protection des droits sur internet (hoge autoriteit voor de verspreiding van de werken en de bescherming van de rechten op het internet; hierna: „Hadopi”) heeft de commission de protection des droits (commissie voor bescherming van rechten;

hierna: „CPD”) tot taak om, wanneer haar een geval van niet-nakoming van deze verplichting wordt voorgelegd, maatregelen te nemen die de nakoming van die verplichting moeten waarborgen. Volgens artikel L.331-25 CPI wordt aan degenen die de betreffende verplichting niet zijn nagekomen een aanbeveling gestuurd waarbij op de inhoud van deze verplichting wordt gewezen, hun wordt gelast deze verplichting na te komen en hun wordt meegedeeld welke sancties zij riskeren. Bij herhaling van feiten die een dergelijk geval van niet-nakoming kunnen vormen binnen een termijn van zes maanden kan de commissie overeenkomstig de tweede alinea van hetzelfde artikel L.331-25 een nieuwe aanbeveling sturen die dezelfde informatie als de vorige bevat, maar *„middels een aangetekende brief met ontvangstbevestiging of op een ander wijze waarmee het bewijs kan worden geleverd van de datum van aanbieding van deze aanbeveling”*. Indien in het jaar dat volgt op deze tweede aanbeveling, opnieuw feiten worden vastgesteld die een geval van niet-nakoming van de verplichting van de abonneerhouder om toezicht te houden op zijn internettoegang kunnen opleveren, kan de CPD zich tot de rechter wenden opdat op grond van artikel R. 335-5 CPI strafrechtelijke vervolging wordt ingesteld wegens de overtreding *„grove nalatigheid”*.

- 3 Artikel L. 331-21 CPI, in de versie die dateert van vóór beslissing nr. 2020-841 QPC [question prioritaire de constitutionnalité (prioritaire grondwettigheidvraag)] van 20 mei 2020 van de Conseil constitutionnel (grondwettelijk hof, Frankrijk), bepaalt:

„Voor de uitoefening van de taken van de [CPD] beschikt [Hadopi] over beëdigde overheidsambtenaren die door haar voorzitter gemachtigd zijn onder voorwaarden die zijn vastgesteld in een decreet waarover voorafgaandelijk het advies van de Conseil d’État is ingewonnen. Deze machtiging verleent geen ontheffing van de toepassing van de bepalingen die de procedures voor de toegang tot wettelijk beschermde geheimen regelen.

De leden van de [CPD] en de in de eerste alinea genoemde ambtenaren ontvangen de aan [de CPD] voorgelegde zaken onder de in artikel L. 331-24 vastgestelde voorwaarden. Zij onderzoeken de feiten.

Zij kunnen ten behoeve van de procedure alle documenten verkrijgen ongeacht de drager ervan, daaronder begrepen de gegevens die bewaard en verwerkt worden door de exploitanten van elektronische communicatiediensten overeenkomstig artikel L. 34-1 van de code des postes et des communications électroniques [(wetboek van posten en elektronische communicatie)] en door de dienstverrichters die worden genoemd in artikel 6, I, leden 1 en 2, van loi n° 2004-575 pour la confiance dans l’économie numérique [(wet nr. 2004-575 voor het vertrouwen in de digitale economie)] van 21 juni 2004.

Zij kunnen ook een afschrift van de in de vorige alinea genoemde documenten ontvangen.

Zij kunnen met name van de exploitanten van elektronische communicatiediensten de identiteit, het postadres, het e-mailadres en de telefoongegevens verkrijgen van de abonnee van wie de toegang tot openbare online communicatiediensten is gebruikt voor doeleinden van reproductie, weergave, terbeschikkingstelling of mededeling aan het publiek van beschermde werken of voorwerpen zonder toestemming van de houders van de in de boeken I en II bedoelde rechten, wanneer deze toestemming wordt vereist.”.

4 Artikel L. 331-29 CPI luidt:

„Toegestaan wordt de totstandbrenging door [Hadopi] van een systeem voor de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens die betrekking hebben op personen tegen wie een procedure is ingesteld in het kader van deze onderafdeling.

Dit systeem strekt ertoe dat de [CPD] de in deze onderafdeling bedoelde maatregelen neemt, alle daarmee verband houdende proceshandelingen verricht, de regels toepast die betrekking hebben op de informatieverstrekking aan de organisaties voor de bescherming van beroepsbelangen en aan de bureaus voor de inning en de verdeling van de rechten van de eventuele zaken die aan de rechter zijn voorgelegd, alsmede de in de vijfde alinea van artikel L. 335-7 bedoelde mededelingen doet. Bij decreet waarover voorafgaandelijk het advies van de Conseil d’État is ingewonnen en dat is vastgesteld na advies van de Commission nationale de l’informatique et des libertés [(nationale commissie voor informatica en vrijheden)], worden de nadere regels voor de toepassing van dit artikel vastgesteld.

Hierin wordt met name het volgende gepreciseerd:

- de categorieën van gegevens die worden geregistreerd en hoe lang deze gegevens worden bewaard;
- degenen die bevoegd zijn om van deze gegevens kennis te nemen, met name degenen van wie de werkzaamheden bestaan in het aanbieden van toegang tot openbare online communicatiediensten;
- de voorwaarden waaronder belanghebbenden bij [Hadopi] hun recht op toegang tot de hen betreffende gegevens kunnen uitoefenen overeenkomstig loi n° 78-17 relative à l’informatique, aux fichiers et aux libertés [(wet nr. 78- 17 betreffende informatica, bestanden en vrijheden)] van 6 januari 1978.”

In het met het oog op de toepassing van deze bepalingen vastgestelde decreet nr. 2010-236, ten aanzien waarvan verzoekende verenigingen verlangen dat zij door de eerste minister worden ingetrokken, worden de nadere regels voor de verwerking van persoonsgegevens die bekendstaat onder de benaming „Systeem voor het beheer van maatregelen voor de bescherming van werken op het internet”, vastgesteld.

- 5 In artikel R. 331-37 CPI wordt onder verwijzing naar dat decreet het volgende bepaald:

„De in artikel L. 34-1 van de code des postes et des communications électroniques vermelde exploitanten van elektronischecommunicatiediensten en de in artikel 6, I, leden 1 en 2, van loi n° 2004-575 pour la confiance dans l'économie van 21 juni 2004 genoemde dienstverrichters zijn verplicht om via een koppeling met het in artikel L. 331-29 genoemde systeem voor de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens of door middel van een gegevensdrager die de volledigheid en veiligheid van die gegevens waarborgt, persoonsgegevens en de in punt 2 van de bijlage bij decreet nr. 2010-236 van 5 maart 2010 vermelde informatie mee te delen binnen een termijn van acht dagen die volgt op het tijdstip waarop de [CPD] de technische gegevens verstrekt die nodig zijn voor de identificatie van de abonnee van wie de toegang tot openbare online communicatiegegevens is gebruikt voor doeleinden van reproductie, weergave, terbeschikkingstelling of mededeling aan het publiek van beschermde werken of voorwerpen zonder toestemming van de houders van de in de boeken I en II bedoelde rechten, wanneer deze toestemming wordt vereist.

Deze exploitanten en dienstverrichters zijn tevens verplicht om de in de derde en de vierde alinea van artikel L. 331-21 vermelde documenten en afschriften van documenten te verstrekken binnen een termijn van 15 dagen die volgt op het hun daartoe door de [CPD] gedane verzoek.

[...]”

Vordering van de minister van Cultuur die ertoe strekt dat ambtshalve akte wordt verleend van het feit dat afstand van instantie is gedaan:

- 6 [omissis]. [De Conseil d'État verklaart het middel ongegrond]

Formele rechtmatigheid van het bestreden besluit:

- 7 [omissis].

- 8 [omissis] [De Conseil d'État verklaart het middel ongegrond]

Middel betreffende de ongrondwettigheid van artikel L. 331-21 CPI:

- 9 [omissis]
- 10 [omissis]
- 11 [omissis] [De Conseil d'État verklaart het middel ongegrond]

Middelen betreffende de schending van het Unierecht:

- 12 In de eerste plaats bevat het middel dat inhoudt dat decreet nr. 2010-236 – ten aanzien waarvan verzoekende verenigingen verlangen dat het wordt ingetrokken – de AVG schendt, geen nadere preciseringen op grond waarvan de gegrondheid van dat middel kan worden beoordeeld.
- 13 In de tweede plaats geeft richtlijn 2002/58 – die is vastgesteld op de grondslag van artikel 95 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, thans artikel 114 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie – uitvoering aan de wens om de wettelijke regelingen van de lidstaten nader tot elkaar te brengen teneinde de totstandbrenging en de werking van de interne markt mogelijk te maken. Deze richtlijn heeft – zoals in artikel 3, lid 1, ervan staat te lezen – betrekking op de „*verwerking van persoonsgegevens in verband met de levering van openbare elektronische-communicatiediensten over openbare communicatienetwerken in de Gemeenschap*”. Artikel 15, lid 1, van die richtlijn bepaalt: „*De lidstaten kunnen wettelijke maatregelen treffen ter beperking van de reikwijdte van de in de artikelen 5 en 6, artikel 8, leden 1, 2, 3 en 4, en artikel 9 van deze richtlijn bedoelde rechten en plichten, indien dat in een democratische samenleving noodzakelijk, redelijk en proportioneel is ter waarborging van de nationale, d.w.z. de staatsveiligheid, de landsverdediging, de openbare veiligheid, of het voorkomen, onderzoeken, opsporen en vervolgen van strafbare feiten of van onbevoegd gebruik van het elektronische-communicatiesysteem als bedoeld in artikel 13, lid 1, van richtlijn 95/46/EG. Daartoe kunnen de lidstaten o.a. wetgevingsmaatregelen treffen om gegevens gedurende een beperkte periode te bewaren om de redenen die in dit lid worden genoemd. Alle in dit lid bedoelde maatregelen dienen in overeenstemming te zijn met de algemene beginselen van het Gemeenschapsrecht, met inbegrip van de beginselen als bedoeld in artikel 6, leden 1 en 2, van het Verdrag betreffende de Europese Unie.*”
- 14 Bij zijn arrest van 6 oktober 2020, La Quadrature du Net e.a. (C-511/18, C-512/18 en C-520/18, EU:C:2020:791), heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”) voor recht verklaard dat voormeld artikel 15, lid 1, van richtlijn 2002/58, gelezen in het licht van de artikelen 7, 8 en 11 alsook artikel 52, lid 1, van het Handvest, zich niet verzet tegen wettelijke maatregelen die ten behoeve van de bescherming van de nationale veiligheid, de bestrijding van criminaliteit en de bescherming van de openbare veiligheid voorzien in een algemene en ongedifferentieerde bewaring van de gegevens inzake de burgerlijke identiteit van de gebruikers van elektronischecommunicatiemiddelen. Derhalve kunnen de

gegevens betreffende de burgerlijke identiteit van de gebruikers van elektronische communicatiemiddelen dienovereenkomstig zonder specifieke termijn in het algemeen worden bewaard ten behoeve van het onderzoeken, opsporen en vervolgen van strafbare feiten.

- 15 Enerzijds moet de CPD van Hadopi voor de toepassing van de in punt 2 beschreven procedure van een stapsgewijze reactie („graduated response”), de betrokken gebruikers kunnen identificeren om hun de in artikel L. 331 25 CPI bedoelde aanbevelingen te kunnen doen toekomen. Deze identificatie komt tot stand op basis van de gegevens die bij de exploitanten van elektronische communicatiediensten zijn verzameld om in het zogenoemde „Systeem voor het beheer van maatregelen voor de bescherming van werken op het internet” te kunnen worden opgeslagen en die volgens punt 2 van de bijlage bij decreet nr. 2010-236 uitsluitend betrekking hebben op de namen en contactgegevens van hun abonnees. Deze gegevens worden dan ook bewaard ten einde te voorkomen dat strafbare feiten in verband met grove nalatigheid en vervalsing worden gepleegd. Zoals in punt 14 is opgemerkt, verzet richtlijn 2002/58 zich er niet tegen dat gegevens betreffende de burgerlijke identiteit van de gebruikers van elektronische communicatiemiddelen worden verzameld in het kader van de bestrijding van strafbare feiten, ongeacht wat de ernst van deze feiten is. Het middel dat behelst dat decreet nr. 2010-236 onrechtmatig is omdat het is vastgesteld in het kader van de bestrijding van niet-ernstig strafbare feiten, kan dus alleen maar worden afgewezen.
- 16 Anderzijds heeft het Hof bij zijn arrest van 21 december 2016, *Tele2 Sverige* ■■■■■ e.a. (C-203/15 et C-698/15, EU:C:2016:970) voor recht verklaard dat artikel 15 van richtlijn 2002/58 „in die zin [moet] worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale regeling die de bescherming en de beveiliging van de verkeersgegevens en de locatiegegevens en in het bijzonder de toegang van de bevoegde nationale autoriteiten tot de bewaarde gegevens regelt zonder [...] te bepalen [...] dat die toegang aan een voorafgaand toezicht door een rechterlijke instantie of een onafhankelijke bestuurlijke autoriteit is onderworpen”. In punt 120 van dit arrest wordt het volgende gepreciseerd: „Om te waarborgen dat deze voorwaarden in de praktijk ten volle in acht worden genomen, is het van wezenlijk belang dat de toegang van de bevoegde nationale autoriteiten tot de bewaarde gegevens in beginsel, behalve in gevallen van naar behoren gerechtvaardigde spoedeisendheid, wordt onderworpen aan een voorafgaand toezicht door een rechterlijke instantie of door een onafhankelijke bestuurlijke entiteit, en dat deze rechterlijke instantie of deze entiteit haar beslissing geeft op een met redenen omkleed verzoek van deze autoriteiten dat met name is ingediend in het kader van procedures ter voorkoming, opsporing of vervolging van strafbare feiten.” Weliswaar heeft het Hof deze regel in het – in punt 14 vermelde – arrest van 6 oktober 2020 enkel in herinnering gebracht met betrekking tot het realtime opvragen van verbindinggegevens door inlichtingendiensten, maar in zijn arrest van 2 maart 2021 *Prokuratuur* (C-746/18, EU:C:2021:152) heeft het Hof erop gewezen dat voor de toegang van de nationale

instanties tot verbindingsgegevens een rechterlijke instantie of onafhankelijke bestuurlijke autoriteit een voorafgaande toetsing dient te verrichten.

- 17 Uit het activiteitenverslag van Hadopi over 2019 blijkt dat sinds haar oprichting in 2009 meer dan 12,7 miljoen aanbevelingen aan abonneementhouders zijn gezonden overeenkomstig de in punt 2 beschreven procedure van een stapsgewijze reactie („graduated response”), waarvan 827 791 aanbevelingen alleen al in 2019. Voor de toepassing van deze procedure moeten de ambtenaren van de CPD van Hadopi elk jaar een aanzienlijke hoeveelheid gegevens betreffende de burgerlijke identiteit van de betrokken gebruikers kunnen verzamelen. Wanneer deze inzameling aan een voorafgaande toetsing wordt onderworpen, dreigt de uitvoering van de aanbevelingen dan ook onmogelijk worden gemaakt. De vraag of de met een IP-adres overeenkomende gegevens betreffende de burgerlijke identiteit behoren tot de verkeers- en locatiegegevens waarvoor een rechterlijke instantie of onafhankelijke bestuurlijke entiteit met dwingende bevoegdheden in beginsel een voorafgaande toetsing moet verrichten, levert bijgevolg een probleem betreffende de uitlegging van het Unierecht op. Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, moet [richtlijn 2002/58], gelezen in het licht van het Handvest, dan gelet op de geringe gevoeligheid van de gegevens betreffende de burgerlijke identiteit van de gebruikers, daaronder begrepen hun contactgegevens, aldus worden uitgelegd dat zij zich verzet tegen een nationale regeling op grond waarvan deze met het IP-adres van de gebruikers overeenkomende gegevens worden verzameld door een administratieve instantie, zonder dat een rechterlijke instantie of onafhankelijke bestuurlijke entiteit met dwingende bevoegdheden een voorafgaande toetsing verricht? Indien de tweede vraag bevestigend wordt beantwoord, staat richtlijn 2002/58 er dan aan in de weg dat deze toetsing op een aangepaste wijze wordt verricht, bijvoorbeeld op geautomatiseerde wijze, in voorkomend geval onder het toezicht van een interne dienst van het orgaan die garanties biedt inzake onafhankelijkheid en onpartijdigheid ten opzichte van de ambtenaren die belast zijn met het verzamelen van de gegevens betreffende de burgerlijke identiteit, een en ander gelet op de geringe gevoeligheid van deze gegevens, op de omstandigheid dat dit de enige gegevens zijn die mogen worden verzameld en dit enkel ter voorkoming van de niet-nakoming van verplichtingen die op nauwkeurige, limitatieve en restrictieve wijze zijn vastgesteld in het nationale recht, en op de omstandigheid dat een systematische toetsing van de toegang tot de gegevens van iedere gebruiker door een rechterlijke instantie of derde bestuurlijke entiteit met dwingende bevoegdheden afbreuk zou kunnen doen aan de vervulling van de openbardienstverleningstaak die is opgedragen aan de – zelf onafhankelijke – bestuurlijke instantie die deze gegevens verzamelt?
- 18 Wat ten slotte de rechtsmiddelen betreft, heeft [omissis] decreet nr. 2010-236 [omissis] tot doel noch tot gevolg dat aan de abonnee van wie de persoonsgegevens in het „Systeem voor het beheer van maatregelen voor de bescherming van werken op het internet” zijn geregistreerd, de in de wet opgenomen rechtsmiddelen worden ontnomen [omissis].

- 19 De in punt 17 vermelde vragen zijn beslissend voor de volledige beslechting van het geding waarover de Conseil d'État uitspraak dient te doen. Zoals reeds is opgemerkt, leveren zij ernstige moeilijkheden bij de uitlegging van het Unierecht op. Derhalve moet de zaak overeenkomstig artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie worden voorgelegd aan het Hof en moet de behandeling van het beroep van verzoekende verenigingen worden geschorst tot het Hof uitspraak heeft gedaan.

BESLUIT:

Artikel 1: De behandeling van de zaak wordt geschorst [omissis] totdat het Hof uitspraak heeft gedaan over de volgende vragen:

- 1) Behoren de met een IP-adres overeenkomende gegevens betreffende de burgerlijke identiteit tot de verkeers- en locatiegegevens waarvoor een rechterlijke instantie of onafhankelijke bestuurlijke entiteit met dwingende bevoegdheden in beginsel een voorafgaande toetsing moet verrichten?

- 2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, moet [richtlijn 2002/58] van 12 juli 2002 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie, gelezen in het licht van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, dan gelet op de geringe gevoeligheid van de gegevens betreffende de burgerlijke identiteit van de gebruikers, daaronder begrepen hun contactgegevens, aldus worden uitgelegd dat zij zich verzet tegen een nationale regeling op grond waarvan deze met het IP-adres van de gebruikers overeenkomende gegevens worden verzameld door een administratieve instantie, zonder dat een rechterlijke instantie of onafhankelijke bestuurlijke entiteit met dwingende bevoegdheden een voorafgaande toetsing verricht?

- 3) Indien de tweede vraag bevestigend wordt beantwoord, staat richtlijn 2002/58 er dan aan in de weg dat deze toetsing op een aangepaste wijze wordt verricht, bijvoorbeeld op geautomatiseerde wijze, in voorkomend geval onder het toezicht van een interne dienst van het orgaan die garanties biedt inzake onafhankelijkheid en onpartijdigheid ten opzichte van de ambtenaren die belast zijn met het verzamelen van de gegevens betreffende de burgerlijke identiteit, een en ander gelet op de geringe gevoeligheid van deze gegevens, op de omstandigheid dat dit de enige gegevens zijn die mogen worden verzameld en dit enkel ter voorkoming van de niet-nakoming van verplichtingen die op nauwkeurige, limitatieve en restrictieve wijze zijn vastgesteld in het nationale recht, en op de omstandigheid dat een systematische toetsing van de toegang tot de gegevens van iedere gebruiker door een rechterlijke instantie of derde bestuurlijke entiteit met dwingende bevoegdheden afbreuk zou kunnen doen aan de vervulling van de openbaredienstverleningstaak die is opgedragen aan de – zelf onafhankelijke – bestuurlijke instantie die deze gegevens verzamelt?

Artikel 2: [omissis] [Beslissingen betreffende de procedure]

[omissis] [Data van beraadslaging en uitspraak, en rechtsprekende formatie]

[omissis] [Ondertekeningen]

[omissis] [Slotformules]